

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

הָאָדָם הַמֵּאֲשָׁר בְּאֶמֶת

ללמד בישיבת בין הזמנים.

אולם דבר אחד הציק לו מאד: "מה עם עוד שני ילדים שעבדו עמו בחנות? מה אתם? מי יסביר להם שזה מבזה ומוזר שילדים עובדים ומתעסקים בכסף". לכן מיד בסיום הלמודים נכנס לחנות ושאל את מאיר ויואב: "אמרו לי האמת, האם למדתם היום משהו? פתחתם ספר? התפללתם במנין? שניהם הסמיקו. הם יודעים שלא. "הקשיבו הקשיבו, אמר להם בחדוה, גם אני הייתי במקום הזה ורדפתי אחרי כסף. היום, לאחר שהבנתי שילד שעובד ומחפש כסף, מסריח ממנו, ואיש לא רואה בו כחכם גדול, וזוהי ריקנות אמתית, עזבתי הכל.

"בואו גם אתם, תכנסו לבית המדרש, נלמד יחד, נטעם מהטעם המתוק של הגמרא, נתרומם להיות קרובים אל השם, נרגיש טעם גן עדן ממשי.

למחרת, שניהם למדו בקול ובנעימות, שאר הילדים הביטו בהם בהערכה רבה וחזקו אותם שעושים את הדבר המבחר ביותר.

גם אנשי מדינת הממון, זכו בסוף לעשות תשובה ולהבין שרדיפה אחר ממון גורמת לסרחון דוחה וריח רע, ורק העוסק בתורה ותשובה, הוא המאשר שבאדם, הקרוב ביותר להשם יתברך.

לאחר חדשים ארבים בהם אנו זוכים להתעורר לאור המעשה הנורא מהבעל תפלה, כעת מגיעים אנו לסיום המעשה. - חלק תשעה עשר! במעשה נפלא זה.

נעבר למעשה, מיד כשאכלו את המאכלים, התבישו מאד, וקברו עצמם מבושה על שיש להם שיכות לזנה דבר מאוס. כל מי שהיה לו עוד ממון, נדף ממנו ריח רע ונורא יותר. וקראו את פניהם ולא יכלו להרים פניהם כלל, כי הממון היא הבושה הגדולה של כל הבושות, וכל אחד לא יכל להרים פניו בפני חברו מרב בושה.

ומה קרה כשמישהו מצא אצלו איזה דינר? שמרו זאת אצלם? לא ולא! מיד היה מבער זאת ומשליכו ממנו למרחוק מהר מאד. ובקשו מהגבור להוליך מהמאכלים למדינתם כי על ידי זה יהיו גם הם ממאסים מאד בממון כי רצו שכל בני המדינה יהיו ממאסים בזה. ונתן להם, והוליכו למדינה, ותכף כשהביאוהו, התחיל להסריח מהם מאד, עד שהביא להם את הבעל תפלה ונתן להם תפלות ותקונות ותשובה ומעשים טובים.

בשבוע שעבר שמענו על דב שעבד בכל עבודה מזדמנת, כשעקר עבודתו היתה בחנות לממכר מוצרי סכות. לאחר שראה שבעיני אחרים הרי הוא ללעג ולקלס, ואין איש מביט בו בהערכה על כך שילד מפתה ז' עובד, החליט בהחלטה נחושה שילד המתעסק בכסף זהו בושה וחרפה! בשל כך, עזב את כל העבודות, הפסיק לרדף אחר כסף, כל מה שהיה לו, הביא לאביו. ונכנס בשמחה לבית המדרש

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (19)

אחר־כך בא אליהם הגבור, והוציא אותם (מן החפירות והקברים הנ"ל) ואמר להם: בואו עמי! כי עתה אינכם צריכים להתירא עוד מן הגבור, (שהיו כל בני המדינה של עשירות מתיראים ממנו כנ"ל) כי אני אני הוא הגבור (כנ"ל).

ובקשו מן הגבור שיתן להם מן המאכלים הללו, כדי להוליך למדינתם. כי הם בודאי יהיו ממאסים מאד בממון, אך רצו שגם כל בני המדינה יצאו מתאוה זו של ממון. ונתן להם מאלו המאכלים,

והוליכו אל המדינה שלהם, ותכף כשנתנו להם מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך את כספם וזהבם כנ"ל, וטמנו עצמן במחלות עפר מגדל הבושה. והעשירים הגדולים והאלקות הנ"ל, נתבישו ביותר.

וגם הקטנים שהיו נקראים אצלם "חיות רעות" כנ"ל, נתבישו בעצמן גם־כן, על שהיו עד הנה קטנים בעיני עצמן מחמת שאין להם ממון.

ותכף פשטו כלו מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך ולזרק מהם את כספם וזהבם, וכל אחד חפר לעצמו חפירה וקבר, וקבר את עצמו בתוך החפירה מחמת גדל הבושה, שנתבישו עלידי שהרגישו גדל הסרחון של הממון (שהוא מסריח כמו צואה ממש) מחמת שטעמו מן המאכלים הנ"ל, וקרעו את פניהם, וקברו את עצמן, ולא היו יכולים להרים פניהם כלל. ונתביש אחד מחברו, כי שם באותו המקום, הממון הוא הבושה הגדולה מכל הבושות, ומי שרוצה לדבר דברי בזוי לחברו, הוא אומר לו שיש לו ממון, כי ממון הוא בושה גדולה מאד שם, וכל מי שיש לו יותר ממון, מתביש יותר. על כן קברו את עצמן מגדל הבושה, וכל־אחד לא היה יכול להרים פניו אפלו בפני חברו, מכל־שכן בפני הגבור הנ"ל. וכל מי שהיה מוצא אצלו עוד איזה דינר או גדול, היה מבער אותו מיד ומשליכו ממנו למרחוק בחפזון גדול.

כִּי עֲתָה נִתְגַּלָּה שְׂאֵדֶרְבָּא, הַמָּמוֹן הוּא עֵקֶר הַבּוֹשָׁה. כִּי אֵלּוּ הַמַּאֲכָלִים הֵנּ"ל יֵשׁ לָהֶם סִגְלָה זֹו, שְׁמִי שְׂאוּכַל מֵהֶם מִמָּאָס בְּמָמוֹן מְאֹד. כִּי מְרָגִישׁ סֶרְחוֹן הַמָּמוֹן כְּמוֹ צוּאָה וְטִנוּף מִמֶּשׁ. וְאַזִּי הַשְּׁלִיכוֹ אֱלִילִי בְּסִפָּם וְאַלִילִי זֶהָבִים.

וְאַחֲרֵיכֶן שָׁלְחוּ לְשֵׁם אֶת הַבַּעַל תִּפְלָה הֵנּ"ל, וְנָתַן לָהֶם תְּשׁוּבוֹת וְתִקּוּנִים, וְטָהַר אוֹתָם. וְהַמֶּלֶךְ הֵנּ"ל מָלַךְ בְּכֹפֶה.

וְכָל הָעוֹלָם שָׁבוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעִסְקוּ

רַק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים

טוֹבִים. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן.

מִבָּאָר בְּפִסְקוֹ. שֵׁישׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תִנּוּר בְּמָקוֹם זֶה. וְהָאֵשׁ הוּא שָׁם. בְּמָקוֹם אַחֵר. רְחוֹק מִן הַתִּנּוּר. כְּמוֹ שֶׁתּוֹב (יְשַׁעְיָה ל"א): "נָאֵם ה' אֲשֶׁר אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן. וְתִנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלַיִם".

וְעַיִן שָׁם כָּל הַקְּפִיטָל הֵנּ"ל שֶׁמִּדְּבַר מַעֲנִין כָּל הַמַּעֲשִׂה הֵנּ"ל. "הוּי הִיָּדִים מִצְרִים לְעוֹרָה וְעַל סוּסִים יִשְׁעֵנוּ. וּמִצְרִים אָדָם וְלֹא אֵל וְסוּסִיהֶם בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ". הֵינּוּ בַּחֲנִינָה הַמְּדִינָה שֶׁסִּמְכוּ עָלֶיהָ הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת שֶׁהֶם יוֹשְׁעוּ אוֹתָם. כִּי לִפִּי טְעוּתָם סָבְרוּ שֶׁהֶם כָּלָם אֱלָקוֹת. וְסוּסִיהֶם הֵם מַלְאָכִים כְּמִבָּאָר לְעִיל בְּתוֹךְ הַמַּעֲשִׂה עַיִן שָׁם.

וְזֶה שְׁסִים הַפִּסְקוֹ: "וּמִצְרִים אָדָם וְלֹא אֵל וְסוּסִיהֶם בָּשָׂר" וְהִבְנוּ:

"וְה' יֵשֶׁה יָדוֹ וְכָשֶׁל עוֹזָר וְנִפְל עֶזְר וְיִחַדּוּ כָלָם יְכַלִּיּוּ". הֵינּוּ בַּחֲנִינָה הִיד הֵנּ"ל: כִּי עַל הִיד רָאוּ שֶׁשְׁנֵיהֶם יְהִי נִגְלִין, הַעוֹזֵר וְהַעוֹזֵר כֵּנִי."

"כְּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֲרִיָּה וְהַכִּפִּיר עַל טְרָפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֹא רַעִים" וְכו': "כְּצִפְרִים עֲפוֹת" וְכו': (הֵינּוּ בַּחֲנִינָה הָאֲרִיָּה הֵנּ"ל וְהַצִּפְרִים הֵנּ"ל) עַיִן הֵיטֵב לְעִיל בְּתוֹךְ הַמַּעֲשִׂה וְהִבְנוּ: "כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמָּאָסוּן אִישׁ אֱלִילִי כְּסָפוֹ וְאַלִילִי זֶהָבִי" וְכו'.

"וְנִפְל אֲשׁוּר בְּחֶרֶב לֹא אִישׁ וְכו' וְנָס לוֹ מִפְּנֵי חֶרֶב וְכו' וְסָלְעוּ מִמִּגּוּר יַעֲבוּר": זֶה בַּחֲנִינָה הַשְּׁלִשָּׁה כְּתוּב שֶׁל הַחֶרֶב הֵנּ"ל. (וְנִפְל וְנָס זֶה בַּחֲנִינָה שְׁנֵי הַכּוֹחוֹת הֵנּ"ל. "וְסָלְעוּ מִמִּגּוּר יַעֲבוּר". זֶה בַּחֲנִינָה חֲלִי הַדָּאָר הֵנּ"ל שֶׁחֹלֵף וְעוֹבֵר חֲזָקוֹ וְכַחוֹ מִמֶּנּוּ. כִּי סָלְעוּ פְּרוּשׁוֹ חֲזָקוֹ. וְזֶה בַּחֲנִינָה כַח הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל הַחֶרֶב הֵנּ"ל). עַיִן הֵיטֵב: וְהִבְנוּ:

אַחֵר כָּל זֶה סִיִּים הַפִּסְקוֹ: "נָאֵם ה' אֲשֶׁר אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתִנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלַיִם". הֵינּוּ הַתִּנּוּר וְהָאֵשׁ הֵנּ"ל. כֵּנִי:

רָאָה וְהִבֵּט וְהִבְנוּ כִּי בְּהַקְפִּיטָל הַזֶּה מִבָּאָר כָּל הַמַּעֲשִׂה הֵנּ"ל. (כָּל זֶה דְּבָרֵי רַבְּנֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָּה):

וְכָךְ אִמְרוּ רַבְּנֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָּה בְּפִרּוּשׁ שֶׁכָּל הַמַּעֲשִׂה כָּלָה מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף הִיא רְמוּזָה כָּלָה בְּתוֹךְ הַקְּפִיטָל הֵנּ"ל (הֵינּוּ יְשַׁעְיָה ל"א) וְאָמַר שֶׁכָּל הַדְּבָרִים שֶׁל הַמַּעֲשִׂה הֵנּ"ל כָּלָם יְכוּלִים לִמְצֹא בְּמִקְרָאוֹת וְכִיּוּצָא.

[כְּגוֹן] וְטִמְאָתָם אֶת צְפוּי פְּסִילִי כְּסָפֶךָ וְאֶת אֶפְדֵּי מִסְכַּת וְהִבְדֵּךְ תִּזְרַם כְּמוֹ דְּוָה צֹא תִאֲמַר לוֹ. (יְשַׁעְיָה ל"ד) וְכִמּוֹ שֶׁתּוֹב (יְשַׁעְיָה ב'): "בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלַף הָאָדָם אֶת אֱלִילִי כְּסָפוֹ וְאֶת אֱלִילִי זֶהָבִי וְכו' לְחַפֵּר פְּרוּת וְכו' לְבוֹא בְּנִקְרוֹת הַצְרִים" וְכו'.

הֵינּוּ שִׁישְׁלִיכוֹ מִמּוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ. וְיִטְמִינוּ עֲצָמָם בְּחִפּוּרֹת וְכו' כְּמִבָּאָר בְּמַעֲשִׂה הֵנּ"ל.

כִּי הַמָּמוֹן הוּא מִסְרִיחַ כְּמוֹ צוּאָה מִמֶּשׁ. כְּמוֹ שֶׁתּוֹב: "תִּזְרַם כְּמוֹ דְּוָה צֹא תִאֲמַר לוֹ". וְכֵן פִּיּוּצָא בְּזֶה. יְכוּלִים לִמְצֹא כָּל דְּבָרֵי הַמַּעֲשִׂה הֵנּ"ל בְּמִקְרָאוֹת וְכִיּוּצָא.

אָבֵל עֵקֶר הַמַּעֲשִׂה כָּלָה נֶאֱמָרָה עַל קְפִיטָל הֵנּ"ל

כִּי שָׁם הִיא מִבָּאָרֶת וּמִרְמֹזֹת כָּלָה. אָבֵל אֵין אֲתֵנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה. כִּי אִם מָה שֶׁגָּלָה לָנוּ בְּפִרּוּשׁ (הֵינּוּ כָּל הַמִּבָּאָר לְעִיל).

אָבֵל שְׂאָר עֵינֵי הַמַּעֲשִׂה. לֹא זָכִינוּ לְהַשִּׁיג אֵיךְ הִיא מְרִמֶּזֶת בְּקְפִיטָל הֵנּ"ל אָבֵל אָמַר בְּפִרּוּשׁ שֶׁכָּל הַמַּעֲשִׂה כָּלָה מְרִמֶּזֶת שָׁם.

סֵדֶר הַמֶּלֶךְ עִם אֲנָשָׁיו הֵנּ"ל הוּא כָּךְ.

הַבַּעַל תִּפְלָה עִם הַגְּבוּר:

הַמִּמְנָה עַל הָאוֹצְרוֹת וְהַחֲכָם:

הַמִּלִּיץ וְהָאוֹהֵב נֶאֱמָן:

הַבֵּת מִלְכָּה עִם בְּנָה:

הַמֶּלֶךְ וְהַמִּלְכָּה:

כָּךְ הוּא הַסֵּדֶר שֶׁלָּהֶם:

וְהֵם בַּחֲנִינָה עוֹלָם הַתִּקּוּן: וְהֵם עֲשִׂוָּה דְּבָרִים. וְלֹא נִחְשְׁבוּ כְּסִדֵּר: הֵינּוּ שְׂלֹא נִחְשְׁבוּ (אֵלּוּ הַעֲשִׂוָּה הֵנּ"ל) כִּפִּי הַסֵּדֶר הַמִּבָּאָר בְּסִפְרֵי קִבְלָה: אָבֵל יֵשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ:

גַּם מִבָּאָר בְּסִפְרִים שֶׁכְּשֶׁהַשְּׁפָעַת מִדָּה אַחַת עוֹבְרָת דֶּרֶךְ מִדָּה אַחֶרֶת שֶׁכְּשֶׁמִּתְעַכֵּבֶת שָׁם זֹאת הַהִשְׁפָּעָה. אֲזִי נִקְרָאת עַל שֵׁם אוֹתָהּ הַמִּדָּה.

הֵינּוּ שֶׁהַמִּדָּה שֶׁשָּׁם מִתְעַכֵּבֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁל מִדָּה אַחֶרֶת שְׁעוֹבְרָת דֶּרֶךְ שָׁם. הִיא נִקְרָאת עַל שֵׁם אוֹתָהּ הַמִּדָּה שֶׁבָּא מִמֶּנָּה הַהִשְׁפָּעָה.

וּבִשְׁבִיל זֶה נִשְׁתַּחֲוֶה כָּאֵן הַסֵּדֶר וְגַם יֵשׁ עוֹד כְּמָה עֵינֵינוּ בְּזֶה הַמִּבָּאָרִים לְהַבְקִיאִים הֵיטֵב בְּסִפְרִים כָּל זֶה אִמְרוּ רַבְּנֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָּה בְּפִרּוּשׁ:

גַּם הַבְּנֵי מִדְּבָרֵינוּ שֶׁמִּרְמֹזֹת בִּזְאוֹת הַמַּעֲשִׂה מִיתַת הַמִּלְכִּים וְתִקּוּנָם. וּבִין בַּבְּחִינָה הַחֲרָבֹן וּבִין בַּבְּחִינָה הַתִּקּוּן לֹא נֶאֱמָרוּ כְּסִדֵּר הַעֲשִׂוָּה בַּחֲנִינֹת הֵנּ"ל. מִחֲמַת הַטְּעָמִים וְעֵינֵינוּ הֵנּ"ל.

וְעַדִּין הַדְּבָרִים טוֹמוֹיִם וְחֲתוּמִים. כִּי סוּד הַמַּעֲשִׂה לֹא גָלָה כָּלָל. רַק הָאִיר עֵינֵינוּ בְּפִסְקוֹיִם וְעֵינֵינוּ הֵנּ"ל כְּדִי שֶׁנֹּדַע שֶׁיֵּשׁ בְּהַמַּעֲשִׂה סוּדוֹת נִסְתָּרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד: וְאֵין אֲתֵנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה אֲשֶׁר מִי שִׁזְנוֹהָ לְהִבִּין קִצָּת סוּדוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַלָּלוּ הַמִּבָּאָרִים בְּזֶה הַסֵּפֶר. כִּי כָלָם הֵם חֲדוּשִׁים נִפְלָאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד.

עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצָאנוּ: מָה נֹאמַר מָה נִדְבֵּר. מִי שֶׁמַּעַ כְּזֹאת מִי רָאָה כְּפִלָּה.

שאלות לחידודא

בחן 38אך:

מעשה י"ב מבעל תפילה (19)

- ☐ שיתן להם מהמאכלים להוליך למדינתם
- ה. איזה סגולה יש למי שאוכל מאלו המאכלים?
- ☐ שממון לא נחשב אצלו כ"כ
- ☐ שממאס בממון
- ☐ שממאס בממון מאוד
- ו. *שאלת זכות: באיזה קאפיטל ארואל האעשה הכאת?*
- ☐ ישעיה פרק ב'
- ☐ ישעיה פרק ד'
- ☐ ישעיה פרק ט"ז
- ז. האם למדת את המעשה השבוע?
- ☐ רציתי
- ☐ פעם
- ☐ פעמיים

- א. מה עשו כשהגבור נתן להם מהמאכלים לאכול?
- ☐ השליכו וזרקו את כספם וזהבם
- ☐ כל אחד חפר לעצמו בור וקבר מרוב בושה
- ☐ שתי התשובות נכונות
- ב. איזה דבר היה בושה גדולה במקום ההוא?
- ☐ להיות בשמחה
- ☐ ללכת בגדים קרועים
- ☐ ממון
- ג. מה היה עושה כל מי שמצא שם דינר בכיסו?
- ☐ היה שומרו – שיהיה לו כשיצטרך
- ☐ היה נותנו לחבירו
- ☐ היה מבער וזורק אותו מיד ומשליכו למרחוק בחפזון גדול
- ד. מה בקשו מהגבור אח"כ?
- ☐ שיתן להם דרך תשובה
- ☐ שיבוא למדינתם למלוך עליהם

בעומק המעשה

כמה פעמים מוזכר בכל מעשה של הבעל תפילה "תורה" ?

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (18) על כל המעשה מהבעל תפילה

באיזה סדר הזכיר הבעל תפילה את אנשי המלך? ואת מי לא הזכיר?

מלך, מלכה, בת מלכה, גבור, תינוק, מליץ, חכם, אוהב נאמן – ממונה על האוצרות לא הזכיר

באיזה סדר הזכיר אחד מהגבורים להבעל תפילה הסדר של הכתות? ואת מי לא הזכיר?

כבוד, רציחה, מזונות דקים, ישוב העולם, דיבור, שמחה, חכמה, גידול איברים, תפילה – תאות ממון לא הזכיר

באיזה סדר הזכיר הבעל תפילה את אנשי המלך לגבור? ואת מי לא הזכיר?

המלך, מלכה, בת מלכה, תינוק, מליץ, חכם, ממונה על האוצרות – אוהב נאמן לא הזכיר

באיזה סדר מצאו הכתות את אנשי המלך? ואיזה כת לא מצא אחד מאנשי המלך?

גידול איברים – גבור, תפילה – בעל תפילה, מדינה של עשירות – הממונה, חכמה – החכם, דיבור – המליץ, שמחה – אוהב נאמן, ישוב העולם – בת מלכה, מזונות דקים – תינוק, רציחה – מלכה, כבוד – מלך בשדה –

כל הכתות מצאו אחד מאנשי המלך שימלוך עליהם

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמורים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com